

Publicerad 2008-12-10 21:47 av duvan59

vet!

Vet att du finns

Vet att du kan se mig när jag gråter

Vet att du kan förstå när jag fattar

Vet att du mitt vacklande förlåter

Vet att du kan se mig när jag skrattar

Vet att du kan se mig i de djupaste kvalen

Vet att du stöttar mig när jag ramlar

Vet att du ser när jag står inför valen

Vet att du ser hur jag irrande famlar

Vet att du är med där allt mörker finns

Vet att du finns där alltid när jag ropar

Vet att du både godhet och ondska minns

Vet att du ser när problemen runt mig hopar

Vet att du är närmare än någon annan

Vet att du kan se mig i alla nyanser

Vet att du lägger din hand på pannan

Vet att du alltid ger nya chanser

Min följeslagare är du genom berg och dal

Min ständiga medvandrare i glädje och sorg

Min tröstare när jag lider mina helvetiska kval

Under vandringen på mänsklighetens torg

Ditt namn är kärlek som det vackraste är

Den som oss alla mot vår egen sanning en dag bär

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren duvan59 med Poeter.se id #25996 innehar upphovsrätten